

Castel·lcir

per Josep Font i de Falgàs

L'excursió efectuada darrerament a Castel·lcir passant per Sant Miquel del Fai i Sant Quirze Safaja, fou una sortida esplèndida, tant pels qui anaren amb l'objecte d'estudiar la seva geologia com per a aquells que hi anaren per a sadollar-se en la contemplació de bells i variats paisatges.

Una cosa, no obstant, causà en nostre ànim un efecte depriment, francament deplorable. Fou l'estat en que trobàrem el castell de Castel·lcir. Nosaltres, que havíem visitat aquell castell quan encara era habitat i que dintre les seves amples parets hi havíem trobat un caliu reconfortant i amable, no ens podíem treure de la ment les agradoses hores allà passades i el contrast actual, en contemplar l'estat en què es troba el vetust castell, amb les portes esbalandrades, trespols enfonzats, parets esbotzades, la teulada caient, amb una fredor dintre les seves parets que oprimeix l'ànima...

Avui plana dintre el castell una soledat que esfereeix. El vent regolfa dintre aquells murs i per tot s'hi pressent la desgràcia punyent, inevitable. Avui cau una pedra, demà una paret mitjancera, demà passat és una habitació que s'esfondra, sense que cap mà amorosa intenti de salvar-ho.

Algú, no sabem qui, treu els quadrats que aguantaven les habitacions superiors, donant encara més una impressió de desamor a aquelles parets venerables. El que havia estat refugi i estada de persones, avui serveix a algun pastor per a tancar-hi el bestiar. Demà, amb totes les calamitats que s'hi succeeixen una darrera l'altre, ni el bestiar s'hi podrà recollir, perquè de l'existència del castell de Castel·lcir en restarà solament un munt de runes considerable.

Qui puja per Centelles i arriba a Sauva Negra bentost albira la silueta graciosa i esvelta del castell sobre un espadat turó que domina una plana fèrtil i riallera. El qui és més agosarat i arriba fins el castell, puja els graons d'una llarga escala que el situa a la porta del mateix. L'eura que s'enfila, fidel amiga de les pedres velles, cobreix amb el seu vert i llustrós fullatge la part exterior d'aquesta escala donant-li un excel·lent aspecte. La porta, avui oberta de bat a bat, està situada al bell davant d'un corredor que essent construït parets i volta de pedra picada, és el millor que del castell es conserva.

Tot el restant, la fúria dels elements hi ha deixat un senyal o altre. No obstant, hom hi veu encara, entre el conjunt d'edificacions que es conser-